

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Čížkem ve věci

žalobce: F. N., narozený dne X,
bytem X,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, Smíchov, Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 4. 2018, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 18. 4. 2018, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002, soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou dne 30. 4. 2018 domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno předchozí rozhodnutí žalované ze dne 28. 2. 2018, č. j. X (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“). Prvoinstančním rozhodnutím žalovaná rozhodla podle § 56 odst. 1 písm. e) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění

pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) o snížení invalidního důchodu přiznaného žalobci ze třetího na první stupeň od 18. 3. 2018, neboť dle posudku OSSZ Beroun ze dne 6. 2. 2018 byl žalobce shledán invalidním pouze pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění.

2. Žalobce v žalobě namítl nesprávné posouzení zdravotního stavu a požádal o nové posouzení s přihlédnutím k lékařským zprávám, které předložil, a o zpětné navrácení invalidního důchodu třetího stupně. Uvedl, že mu zdravotní stav neumožňuje soustavnou výdělečnou činnost, zdravotní potíže nadále přetrvávají od samého počátku nemoci.
3. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě nejprve shrnula průběh předchozího řízení a zopakovala závěry, k nimž dospěla. Dále uvedla, že se v předmětné věci jedná o dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a v takovém případě je ve správním řízení vázána odborným lékařským posouzením. S ohledem na námitky žalobce navrhla provedení důkazu posudkem příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“).
4. Ústního jednání konaného dne 23. 4. 2019 se zúčastnila pouze žalovaná, která ponechala rozhodnutí na úvaze soudu. Žalobce se z jednání omluvil, aniž žádal o odročení. Soud proto jednal v jeho nepřítomnosti (§ 49 odst. 3 s. ř. s.).
5. Krajský soud v Praze na základě včas podané a přípustné žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu napadených výroků a uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), jimiž je vázán. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Ze správního spisu plyne, že žalobce podal dne 17. 1. 2017 žádost o invalidní důchod, který mu byl přiznán ve III. stupni, neboť podle posudku posudkové lékařky MUDr. M. ze dne 20. 1. 2017 činila míra poklesu jeho pracovní schopnosti 70 %. Během kontrolní prohlídky konané dne 6. 2. 2018 byl žalobcův stav znovu přezkoumán toutéž posudkovou lékařkou, která však posudkem z 6. 2. 2018 konstatovala, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce dosahuje již pouze 45 %.
7. Na základě výsledku kontrolní prohlídky vydala žalovaná prvostupňové rozhodnutí, kterým od 18. 3. 2018 snížila výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod prvního stupně.
8. Proti prvostupňovému rozhodnutí žalované podal žalobce dne 7. 3. 2018 námitky, v nichž nesouhlasil s posouzením svého zdravotního stavu. V rámci řízení o námitkách žalovaná nechala zpracovat nový posudek oddělením své lékařské posudkové služby. Podle posudku MUDr. P. ze dne 11. 4. 2018 byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce. Rozhodující příčinou je osteoporóza v o oblasti L-páteře, stav po kompresivní zlomenině těla obratle L5 bez senzomotorického deficitu s trvajícím porucho statodynamiky páteře. Postižení bylo hodnoceno jako středně těžké podle kapitoly XIII., oddílu B, položky 1b) vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Míra poklesu byla určena ve výši 35 % a podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity byla navýšena na celkových 45 %.

9. Žalovaná s odkazem na uvedený posudek zamítla námitky a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
10. Podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 písm. c) téhož ustanovení se jedná o invaliditu třetího stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 70 %.
11. Podle § 26 zákona o důchodovém pojištění se za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než jeden rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než jeden rok.
12. Námitky uplatněné žalobcem spočívají převážně ve zpochybnění závěrů lékařů posudkové služby. Nárok na invalidní důchod je podmíněn zdravotním stavem pojištěnce a rozhodnutí je proto závislé na odborném lékařském posouzení. Soud předesílá, že posouzení míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou odbornou a soud si o ní nemůže učinit úsudek sám, zdravotní stav samostatně nepřezkoumává. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzují posudkové komise, jako orgány MPSV. I tento posudek nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ustanovení § 77 odst. 2 s. ř. s. a v případě potřeby může zejména uložit též zpracování posudku soudem ustanoveným znalcem z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (srov. např. rozsudek NSS ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003 – 54, publ. pod č. 511/2005 Sb. NSS, rozsudek NSS ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013 – 20; všechna rozhodnutí NSS uvedená v tomto rozsudku jsou dostupná na www.nssoud.cz).
13. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaná namítala, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzované byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení se pořadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k

vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.

14. Krajský soud provedl dokazování posudkem PK MPSV ze dne 16. 11. 2018, který vyžádal za účelem posouzení zdravotního stavu žalobce. Z posudku zjistil, že žalobce byl při jednání PK MPSV přešetřen lékařem specialistou v oboru ortopedie MUDr. K.. PK MPSV vycházela z vlastního vyšetření, dále ze zdravotnické dokumentace OSSZ, dokumentace praktického lékaře MUDr. H. a lékařských nálezů předložených žalobcem s žalobou. Podle PK MPSV bylo k datu vydání napadeného rozhodnutí rozhodnou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce osteoporóza v oblasti L páteře, stav po kompresivní zlomenině těla L5 na podkladě osteoporózy, dle MR též prolomení horní krycí destičky těla L3 a horní L2 a L1. Míra poklesu pracovní schopnosti byla proto hodnocena podle kapitoly XIII., odd. B, pol. 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity ve výši 60 %. Funkční porucha byla hodnocena na horní hranici rozpětí v dané položce, neboť byly prokázány závažné funkční poruchy způsobené osteoporózou. PK MPSV dále podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity navýšila míru poklesu pracovní schopnosti o 10 % na výsledných 70 %.
15. Z posudku PK MPSV vyplývá, že posudkoví lékaři nesprávně postupovali při stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti. PK MPSV při vypracování posudku vycházela z veškeré zdravotní dokumentace, včetně té, kterou předložil žalobce, a při svém jednání zdravotní stav žalobce přešetřila odborným lékařem z oboru ortopedie. Posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobce komplexně a dospěla k závěru o existenci žalobcova dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a jeho rozhodující příčinu podřadila pod kapitolu XIII., odd. B, pol. 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti je stanovena pro tuto položku v rozmezí 40 - 60 %, posudková komise stanovila míru poklesu na horní hranici, tj. ve výši 60 %, a míru poklesu dále navýšila o 10 % z důvodu ztíženého pracovního uplatnění podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity na výsledných 70 %. Posudek PK MPSV splňuje požadavky úplnosti, přesvědčivosti a správnosti. V posudku byl popsán vývoj zdravotního stavu, zdravotní postižení, které je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, míra stabilizace zdravotního stavu a rozsah zdravotního postižení a bylo řádně odůvodněno i zařazení druhu zdravotního postižení podle vyhlášky o posuzování invalidity. Zhodnoceno a odůvodněno bylo i navýšení míry poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 této vyhlášky.
16. Soud tedy na základě provedení dokazování dospěl k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činila ke dni vydání napadeného rozhodnutí 70 %, což odpovídá invaliditě III. stupně podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Žalovaná vycházela při svém rozhodování ze skutkového závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti ke dni vydání napadeného rozhodnutí činila pouhých 45 %. Žalobou napadené rozhodnutí se tedy opírá o nesprávně zjištěný skutkový stav a je tedy nezákonné.
17. Krajský soud proto napadené rozhodnutí jako nezákonné zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). V tomto řízení žalovaná znovu rozhodne o nároku žalobce na invalidní důchod a vezme při tom v úvahu závěry posudku PK MPSV ze dne 16. 11. 2018 (§ 78 odst. 6 s. ř. s.). Právním názorem soudu je žalovaná v dalším řízení vázaná (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

18. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl v řízení zcela úspěšný a měl by proto právo na náhradu všech účelně vynaložených nákladů řízení. Podle obsahu soudního spisu mu však žádné náklady nevznikly, a proto soud rozhodl, že právo na náhradu nákladů nemá žádný z účastníků.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 23. dubna 2019

Mgr. Jan Čížek, v. r.
samosoudce